
Minneord

OSS IMELLOM

OLE MATHIS HETTA

GEIR SVERRE BRAUT

Berit Fevang (f. Meling) ble født i Stavanger 29.11. 1939 og døde også der etter et kort sykeleie 11.3. 2008. Etter medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo i 1964 hadde hun flere ulike legestillinger, bl.a. innenfor pediatri og psykiatri, i Tromsø og i Stavanger-området før hun ble ansatt som assisterende fylkeslege i Rogaland i 1980. Hun gikk av med alderspensjon fra denne stillingen i 2006.

Gjennom alle år ved fylkeslegeembetet var hun fast stedfortreder for fylkeslegen. Dette medførte at hun i flere langvarige perioder både fungerte og var konstituert som fylkeslege.

I rollen som stedfortreder var hun overmåte lojal, uten at dette på noen måte overskygget hennes evne til å fremme sine egne synspunkter. Denne vekslingen mellom å være reflektert og bevisst på egne meninger og å trekke sammen i et fellesskap var blant hennes mange gode egenskaper.

Berit Fevang var dypt engasjert i alle mulige sider ved legerollen. Hun hadde et godt medisinsk faglig og etisk skjønn som vi som hadde gleden av å samarbeide med henne, visste å nyte godt av. Hun var klippefast i troen på at godt medisinsk arbeid måtte bygge på en solid yrkesidentitet som lege.

Denne grunnholdningen førte henne også inn i arbeid som tillitsvalgt, både som styremedlem i Rogaland legeforening (1980 – 84) og i Offentlige legers landsforening (1985 – 89) og som mangeårig medlem av kurskomiteen i Rogaland legeforening. Det offentlige visste også å gjøre seg nytte av hennes kompetanse utover hennes arbeid i den faste stillingen ved at hun helt fra opprettelsen av var medlem i den regionale komiteen for medisinsk forskningsetikk i vest.

Berit Fevang ble enke allerede i 1989, da hennes ektemake, barnelege Finn Øyvind Fevang, døde. På en god måte maktet hun i alle år å kombinere yrkesaktivitet utover det normale med det å gi barn og etter hvert også barnebarn høyeste prioritet. Selv om det i første rekke er barna Øivind, Jonas, Beate og Paul Inge samt deres ektefeller og barn som nå bærer den tyngste sorgen, er det mange i hennes store omgangskrets som føler et stort tap av en nær og trygg venn. Vi hadde unnet henne mye mer tid som pensjonist. Vi lyser fred over minnet.

Publisert: 1. mai 2008. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. januar 2026.